RETTENS KENDELSE (Tredje Afdeling)
29. april 1999 *

I sag T-120/98,

Alce Srl, Novara (Italien), ved advokat Celestino Corica, Novara, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Franco Colussi, 36, rue de Wiltz,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Paolo Stancanelli, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: italiensk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1160/98 af 2. juni 1998 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 160, s. 20),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne K. Lenaerts og J. Azizi,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Sagens faktiske omstændigheder

1 Sagsøgeren fremstiller og sælger mælkesyrebakterier, som selskabet er den største producent af i Italien, og det leverer 50% af den samlede produktion af mælkesyrebakterier, som anvendes på italiensk område. Som led i denne produktion benytter selskabet produktet »Lyostart«, der giver mælkesyrebakterierne den næring, som er nødvendig for, at de kan formere sig. Dette produkt, som sagsøgeren importerer fra tredjelande, er undergivet den fælles toldtarif. I 1995 importerede selskabet for i alt 5 463 646 480 ITL, hvoraf der skulle betales en told på 259 545 040 ITL.

2 Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1160/98 af 2. juni 1998 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 160, s. 20, herefter »forordning nr. 1160/98« eller »den anfægtede forordning«), der ændrede Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), blev produkter med samme eller tilsvarende sammensætning som Lyostart tariferet i position 0404 90 21 i den kombinerede nomenklatur (herefter tillige »KN«).

3 Efter sagsøgerens opfattelse er denne tarifering fejlagtig, da Lyostart henhører under KN-position 3821 00 00. På grund af den fejlagtige tarifering tvinges selskabet til at betale en yderligere told pr. år på 1 769 542 240 ITL.

Retsforhandlinger og parternes påstande

4 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 3. august 1998 har sagsøgeren anlagt nærværende sag.

5 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 7. oktober 1998 har Kommissionen i medfør af procesreglementets artikel 114, stk. 1, påstået sagen afvist. Sagsøgeren har fremsat sine bemærkninger vedrørende formalitetsindsigelsen den 1. december 1998.

6 I stævningen har sagsøgeren nedlagt følgende påstande, der gengives, som de er formuleret i sagsøgerens bemærkninger vedrørende formalitetsindsigelsen:

— Forordning nr. 1160/98 annulleres.

— Den tabende part tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

7 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

8 I sine bemærkninger vedrørende formalitetsindsigelsen har sagsøgeren nedlagt følgende påstand:

— Kommissionens formalitetsindsigelse forkastes.

Formaliteten

Parternes argumenter

9 Kommissionen har gjort gældende, at annullationssøgsmålet, som er indgivet i henhold til EF-traktatens artikel 173, stk. 4, må afvises, da sagsøgeren hverken er umiddelbart eller individuelt berørt af forordning nr. 1160/98.

10 Sagsøgeren er efter Kommissionens opfattelse ikke individuelt berørt af forordning nr. 1160/98, da denne forordning finder anvendelse på objektivt fastlagte situationer og har retsvirkninger for en personkreds, som er abstrakt og generelt beskrevet. Følgelig kan forordningen ikke betegnes som en beslutning, der er udfærdiget i form af en forordning.

11 Ifølge Kommissionen er sagsøgeren endvidere ikke berørt af forordning nr. 1160/98 på grund af en faktisk situation, som adskiller selskabet fra andre og individualiserer det på tilsvarende måde som adressaten for en beslutning. Følgelig har den anfægtede forordning en generel og abstrakt karakter, hvorfor den ikke kan antages at berøre sagsøgeren individuelt.

12 Sagsøgeren er heller ikke umiddelbart berørt af forordning nr. 1160/98. Hertil kræves nemlig, at forordningen automatisk har retsvirkning, uden at det er nødvendigt, at en fællesskabsinstitution eller en medlemsstat som led i udøvelsen af en skønsbeføjelse vedtager en yderligere, selvstændig beslutning. Forordningen er imidlertid kun rettet direkte til de nationale myndigheder, som er ansvarlige for den særlige anvendelse af nomenklaturen, og som på deres side vedtager individuelle beslutninger over for importørerne i alle de tilfælde, hvor der indgives anmeldelser om en indførsel, hvoraf der skal svares told. Kun disse beslutninger berører de pågældende erhvervsdrivende umiddelbart i kraft af indførslen af de produkter, som henhører under de kategorier, som ved forordningen er tariferet i nomenklaturen.

13 Sagsøgeren har henvist til domspraksis, hvorefter Fællesskabets retsinstanser ikke må anlægge en indskrænkende fortolkning af traktatens bestemmelser om søgsmålskompetence.

14 Ifølge sagsøgeren kan private være faktiske adressater for en retsakt, selv om denne udelukkende er rettet til medlemsstaterne.

15 Efter sagsøgerens opfattelse finder forordning nr. 1160/98 anvendelse på importørerne af de heri omhandlede produkter, og sagsøgeren hører til denne generelle importørgruppe. Alle de importører, som indfører de pågældende produkter, bør kunne rejse annullationssøgsmål til prøvelse af en forordning om indførsel af produkterne.

Rettens bemærkninger

16 I medfør af procesreglementets artikel 114 kan Retten, når en part ønsker det, tage stilling til, om sagen bør afvises, uden at indlede behandlingen af sagens realitet. I den foreliggende sag finder Retten, at sagen er tilstrækkeligt oplyst i processkrifterne, og beslutter, at den kan træffe afgørelse vedrørende begæringen uden at indlede den mundtlige forhandling og behandlingen af sagens realitet.

17 Ifølge traktatens artikel 173, stk. 4, kan et annullationssøgsmål, der er indgivet af en fysisk eller juridisk person til prøvelse af en forordning, kun antages til realitetsbehandling, såfremt den anfægtede forordning i realiteten er en beslutning, der berører sagsøgeren umiddelbart og individuelt. Desuden er det fastslået i retspraksis, at kriteriet for, om der foreligger en forordning eller en beslutning, er, om den pågældende retsakt er almengyldig eller ej (jf. f.eks. Domstolens kendelse af 12.7.1993, sag C-168/93, Gibraltar og Gibraltar Development mod Rådet, Sml. I, s. 4009, præmis 11, og Rettens kendelse af 19.6.1995, sag T-107/94, Kik mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 1717, præmis 35). En retsakt er almengyldig, hvis den finder anvendelse på objektivt bestemte situationer, og hvis den har retsvirkninger for alment og abstrakt afgrænsede persongrupper (Domstolens dom af 6.10.1982, sag 307/81, Alusuisse mod Rådet og Kommissionen, Sml. s. 3463, præmis 9, og af 2.4.1998, sag C-321/95 P, Greenpeace Council m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 1651, præmis 27 og 28; kendelsen i sagen Kik mod Rådet og Kommissionen, præmis 35).

18 Forordning nr. 1160/98 bestemmer, at de varer, der er anført i forordningens bilag, skal tariferes i de i bilaget nævnte KN-koder. En sådan foranstaltning finder anvendelse på en objektivt bestemt situation og har retsvirkninger for alment og

abstrakt afgrænsede persongrupper, herunder importører af de i forordningen omhandlede produkter.

19 Det er dog fastslået i retspraksis, at nogle af de pågældende erhvervsdrivende under visse omstændigheder kan være individuelt berørt af en bestemmelse i en almengyldig retsakt (jf. Domstolens dom af 16.5.1991, sag C-358/89, Extramet Industrie mod Rådet, Sml. I, s. 2501, præmis 13, og af 18.5.1994, sag C-309/89, Codorniu mod Rådet, Sml. I, s. 1853, præmis 19). Under sådanne omstændigheder vil en af Fællesskabet udstedt retsakt på én gang kunne have karakter af en generel retsakt og i forhold til visse berørte private have karakter af en beslutning (jf. Rettens dom af 13.12.1995, forenede sager T-481/93 og T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2941, præmis 50). Det er tilfældet, hvis retsakten berører en fysisk eller juridisk person på grund af visse egenskaber, som er særlige for denne, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller vedkommende fra alle andre (jf. dommen i sagen Codorniu mod Rådet, præmis 20, og Rettens dom af 27.4.1995, sag T-12/93, CCE de Vittel m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1247, præmis 36).

20 Det må derfor på grundlag af denne retspraksis undersøges, om sagsøgeren i den foreliggende sag er berørt af forordning nr. 1160/98 på grund af visse egenskaber, som er særlige for denne, eller om der består en faktisk situation, som i relation til forordningen adskiller selskabet fra alle andre.

21 Det må herom fastslås, at selv om forordningen er af en sådan beskaffenhed, at den berører sagsøgerens situation, er dette ikke i sig selv tilstrækkeligt til at adskille sagsøgeren fra alle andre. Forordningen berører nemlig kun sagsøgeren som følge af dennes objektive egenskab af erhvervsdrivende, der importerer de i forordningen omhandlede produkter i lighed med alle de øvrige erhvervsdrivende, som udøver samme virksomhed inden for Det Europæiske Fællesskab.

22 Denne konstatering afkræftes ikke af, at sagsøgeren er den største producent af mælkesyrebakterier i Italien. Denne omstændighed kan nemlig ikke i forhold til den anfægtede forordning adskille sagsøgeren fra alle andre erhvervsdrivende, da

forordningen generelt og uden forskel vedrører tariferingen af de pågældende produkter i forbindelse med deres indførsel fra tredjelande til alle medlemsstater.

23 Det følger af disse betragtninger som helhed, at forordning nr. 1160/98 ikke kan antages at berøre sagsøgeren individuelt. Da sagsøgeren således ikke opfylder en af betingelserne efter traktatens artikel 173, stk. 4, for at fremme sagen til realitetsbehandling, er det ikke nødvendigt at undersøge, om sagsøgeren er umiddelbart berørt af forordningen.

24 Endelig bemærker Retten, at det ikke er udelukket, at en erhvervsdrivende, når de kompetente myndigheder i importmedlemsstaten i forhold til denne — som importerer et af de produkter, der er omhandlet i den anfægtede forordning, fra et tredjeland til Fællesskabet — anvender en told for produktet, der beregnes på grundlag af den tarifering heraf i den kombinerede nomenklatur, som er foretaget ved denne forordning, kan anfægte forordningens gyldighed under en sag anlagt ved den pågældende medlemsstats domstole til prøvelse af beslutningen om toldopkrævningen. Under denne sag kan der herefter i medfør af traktatens artikel 177 forelægges Domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende retsaktens gyldighed.

25 Det følger af samtlige de anførte betragtninger, at sagen må afvises.

Sagens omkostninger

26 I medfør af procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, pålægges denne omkostningerne i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling)

1) **Sagen afvises.**

2) **Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 29. april 1999.

H. Jung

Justitssekretær

M. Jaeger

Afdelingsformand